

færgesforbindelse her vilde beløbe sig til, og samtidig opfordrede til at søge Forhandling om dette Spørgsmaal med den mecklenburgske Regering. Resultatet af disse Undersøgelser har jo været, at Udgiften her utvivlsomt har vist sig at være meget beskedent, ikke mindst naar man tager Hensyn til at Udgiften til Færgerne ikke repræsenterer nogen død Udgift, og ikke kan betragtes som en Udgift, der kan lægges paa selve dette Anlæg; den maa betragtes som og er ogsaa af Regeringen opført som en Udgift til Driftsmateriel. Den faste, den døde Udgift, der her er Tale om, holder sig dermed alt i alt under 900,000 Kr. Derfor forekommer det os, at Udgiftsspørgsmaalet meget lidt kan opfordre til at gaa af Vejen for dette Anlæg. En anden ganske særlig Grund til at vedtage det, se vi deri, at vor Regering med fuld Ret har optaget de Forhandlinger med Mecklenburg, som have ført til den Overenskomst, som ligger bag ved Forslaget her, med Hensyn til hvilken vi derhos vide, at medens det kun er forholdsvis smaa Ofre, som denne Overenskomst paalægger os, saa er det ret betydelige Ofre, der er Tale om at udrede fra Mecklenburgs Side. Den Overenskomst, som foreligger, er i alt Fald for os saa fordelagtig, at den ikke kan afholde fra at gaa til dette Anlæg. Jeg finder saaledes, at hvorledes man end ser paa det, er det en Sag, der absolut bør fremmes. Og for at faa den fremmet i Aar, kan jeg finde mig i at gaa med til et og andet, som jeg ellers kunde have Betænkelighed ved at gaa med til. Thi hvis denne Sag ikke bliver vedtagen i Aar, er der Grund til at tro, at Forudsætningen for den ad Aare ikke længere vil ligge for. Saa er der endelig endnu et Moment, som Mindretallet lægger afgørende Vægt paa, det er Hensynet til de Forhandlinger, som i Fremtiden de danske Statsbaner eller den danske Regering paa deres Vegne maatte ønske at føre med fremmede Baner, det er de Følger, som det her kan have, hvis denne Sag igen i Aar løber ud i Sandet. Ingen har kunnet gaa ud fra, at dette Forslag ikke skulde blive ratificeret af den danske Rigsdag efter den Stilling, den indtog for nogle Aar siden, og sker det nu dog, vil det kunne faa skæbnesvangre Følger. Jeg vil f. Eks. over for det ærede Medlem for Saks København, hvis han er til Stede, spørge, hvorledes han tror, at nogen Regering skulde med nogen Raison kunne optage en Forhandling om Syltholmsrouten, naar

vi have ladet Overenskomsten med Mecklenburg løbe ud i Sandet.

Alt dette er for Mindretallet Grunden til, at vi for at sikre Gedserrouuten i og for sig have været villige til at gaa med til Banen mellem Holstebro og Give, og da særlig, at vi kunde gaa med til den med de Ændringer, som ere foreslaaede af Udvalget; jeg betragter det nemlig som meget naturlige Ændringer, saaledes som Sagen foreligger. Vor Hovedbetænkelighed ved at gaa til denne Bane er jo den, at der er flere Spørgsmaal, som ikke ere klarede, og Udvalget har da taget den naturlige Stilling, at det ikke binder Regeringen mere end højst nødvendigt for Eksempel over for Spørgsmaalet, om Linien ved Holstebro skal gaa Øst eller Vest om denne By; det fremføres her, at man nøje bør undersøge, om det ikke vil være rigtigt at gaa Øst om Byen, noget jeg personlig tvivler om, medens andre finde det rigtigst, men man binder her ikke Regeringen, idet man med Rette gaar ud fra, at den over for Afgørelsen af saadanne Spørgsmaal staar friere og lader sig mindst paavirke af andre Hensyn end dem, som Staten ligefrem maa kræve. Ved Siden deraf har man taget Vejle Station ud af Forslaget, hvilket ogsaa er fuldstændig naturligt; thi det er ganske sikkert, at med den lette Behandling af Sagen, som har været mulig i Øjeblikket, vil det være betænkeligt at gaa til en Beslutning om Forslaget paa dette Punkt, saaledes som det foreligger. Og endelig anser jeg det for en Fordel, at det ogsaa over for et andet Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Banernes Indhegning, netop siges, at der skal Regeringen have Lov til at staa frit; den kan gaa til at indhegne eller ikke at indhegne Banen. Jeg vil i denne Udtalelse gerne se, at man ønsker, at Regeringen tager alvorlig op til Overvejelse, om det ikke kunde være rigtigt her at søge at etablere et Anlæg, og en Drift, som noget mere ligner den, der finder Sted paa de private Baner, dette vil ikke kunne skade Egnen, som dog beholder de billige Statsbanetakster. Af samme Grund er det ganske sikkert rigtigt, at man har taget Ombygninger og Forstærkninger af Givebanen ud af Forslaget. Jeg har da foreløbig ikke kunnet se, at der skulde kunne behøves i Mill. Kr. hertil, thi det, at skaffe den samme Overbygning, som den øvrige Bane, kan næppe koste mere end saadan noget som 300,000 Kr. — I den Form, som Forslaget om en Vejle—Holstebro Bane saaledes har faaet,